

Den 3 januari: Philipp ringde och talte om dels att tidningen "die Welt" haft en notis d. 29/12 59 om att ledaren för Suchdienst i lägret Friedland von Rosen förlänats Kronorden av Sveriges kung för sin verksamhet vid Suchdienst och sitt nära samarbete med Svenska Röda korset och dels att Västtyska radion den 31 dec. ^{meddelat} att samma von Rosen i verkligheten var en förutvarande hög ^{nazi-}nationalistisk funktionär (S.S.Führer) vid namn Garvinsky, som var anklagad för förbrytelser mot civilbefolkningen.

Enl. vad Philipp säger har v. Rosen fått Vasaorden, vilket tydligen skett på UD:s förslag. Beer har förklarat att Svenska Röda Korset inte har haft några förbindelser med v. Rosen. Denne har däremot haft nära samarbete med sekreteraren Lorentzon i UD i fråga om inhämtande (eller fördöljande?) av upplysningar om Raoul från de flyktingar, som passerat Friedlands genomgångsläger. Det är således tydligt att det är UD ensamt som kan ta åt sig äran av denna blamage.

Den 11 februari: I går var Maj på Röda Korset och hörde på ett föredrag av Beer, som snart skall tillträda tjänsten som sekreterare för Internationella Röda Korset i Genève. Efter föredraget lämnade hon honom avskrift av den senaste svenska noten ang. Raoul. Han nämnde då för henne att han i morgon skulle få besök av en av de ledande i ryska Röda Korset. För att ^{när}skulle få underlag för en framställning till denne ang. Raoul skrev jag ett brev till honom med ~~en~~ ^{och} upplysningar om den nuvarande situationen ~~om~~ med bifogande av det föredrag, jag höll i Rotary förra våren.

Den 21 februari: Vi fick telefon i morse från Sydsvenska Dagbladet om att en person, vars namn man icke ville meddela, omtalat att han träffat Raoul i ryska fångelser och läger 1945, 1946, 1949, och 1950, sista gången i läger städer om Arkangelsk där han där varit vid Raouls dödsbädd. Meddelande ~~här~~ härom lämnades också i Sveriges Radio, varvid meddelades att UD kände till uppgiften och skulle undersöka saken. "I tidningens kvälls upplaga "Kvällsposten" fick Philipp in en dementi om att uppgiften inte stämde med vårt bevismaterial och måste betecknas som dikt och lögn. Mannen önskar nu träffa Maj.

Den 22 februari: Gösta Nisser ringde och berättade att han talat med sekreterare (Lorentzon i UD) Leifland i UD som berättade att han rest till Hamburg redan den 10 februari och talat med den västtysk, som lämnat meddelandet, vilket Leifland icke trodde på. Tysken sade sig inte vilja att ~~inte~~ saken skulle komma in i tidningarna, men hade sedan själv gått till Sydsvenska Dagbladet och lämnat sina uppgifter dit. Gösta hade också talat

med Arne Lundberg, som sagt sig ha resonerat med Tage Erlander om en ny aktion angående Raoul, men inte fått något bestämt besked. Erlander ville tänka ytterligare på saken. Gösta hade också pläderat för en försoning mellan Lundberg och Philipp. Lundberg hade sagt att Philipp var en eldsjäl, som han kunde förstå, men att ett samarbete med honom tog alltför mycket tid för att han skulle hinna med det. Lundberg hade också sagt att han var personligen intresserad för Raouls sak och att han därför ville fortsätta och arbeta här för tillsammans med oss och att han stod helt på vår linje.

Sydsvenska dagbladet hade i sitt söndagsnummer en lång artikel på första sidan om tyskens uppgifter och i dag gör tidningen ett häftigt utfall mot Philipp i anledning av dennes dementi.

Den 23 februari sedan vi framhållt för (Åström) Lundberg nödvändigheten att dementera Syds. Dagbladets artikel utfärdade UD, som hittills nöjt sig med att saken undersöktes, en kommuniké om att uppgifterna inte förtjänade tilltro. Denna kommuniké upplästes i radio. Sydsvenska Dagbladet hade bett Maj att få besöka henne. Maj läte genom Åström meddela att hon inte önskade ta emot honom. Lundberg meddelade att mannen är omnämnd i en bok "Berias gårdar" som utgivits av en finne vid namn Jarvilehti. Där beskrivs under namnet baron Wetchl som en vacker karl med feminin läggning och som utpräglad mytoman. Enl. vad Åström meddelat under tyshetslöfte kallar han sig fortfarande Baron Wetchl, vilket dock icke lär vara hans riktiga namn.

Den 24 februari: I går kväll ringde en dam, som vägrade att uppge sitt namn och bad att få komma ut till Maj i dag för att tala med henne om Raoul. Det överenskomms att hon skulle komma kl. 11, men hon kom inte.

Den 29 februari i dag fick Maj ett telefonsamtal med en fru Beronius, som är representant i Malmö för bl. a. Ahlén och Åkerlund. Hon ville skriva en artikel om baronen och frågade varför Maj inte ville träffa denne. Maj hänvisade henne till Philipp, som sedan ringde upp och kallade upp henne så att hon enl. vad han sade blev och började gråta. Sedan berättade hon enl. Philipp följande: "Hon hade träffat 'baronen' i Malmö. Hans kontakt med Sydsv. Dagbl. hade förmedlats av en konsul Ford Hejme i Malmö. Baronen hade i själva verket ett ungerskt namn som slutade på W. Han beskrevs som obildad och enfaldig men ganska tvålfager. Han hade sagt sig vara tyskungvare och talade tyska, men var möjligen ryss. Han hade bett fru Beronius att skriva en artikel i Veckojournalen med redogörelse för hans upplysningar om Raoul. Hon hade varit närvarande då Leifland förhört honom i telefon och påstod att Leifland gått hårt åt honom. Hon hade också besökt honom på hans hotellrum och där träffat hans fru, som han gift sig med under sin fångenskap i Ryssland och som han vid tillfället misshandlat. När han fick höra att en bil kommit för att hämta honom hade han blivit så skrämmd att han krupit

under sängen, innan han bestämde sig att åka med. Fru Beronius hade genom fönstret sett att det var en bil med rysk flagga och två män i bilen. Fru Beronius hade följt med honom till (Stodholm) Stockholm, där han bl. a. skulle besöka Maj. Han hade sagt att han nu ämnade fara till baka till Hamburg, där han bor och hämta ett vittne, som kunde intyga riktigheten av hans uppgifter. Han hade visat fru Beronius ett biljetthäfte för resa tur och retur Hamburg-Stockholm men hade också ett biljetter Hamburg - Madrid där han kanske hade ett annat uppdrag. Danielson är chef för kontraspionaget, men som inte fått några underrättelser från UD om "baronens" uppträdande, har efter samtal med Philipp givit uppdrag åt en av sina män att ta upp fru Beronius berättelse. Philipp tror att "baronens" manipulationer skall kunna visa ryssarnas avsikter.

Den 2 mars: Maj har haft ett långt telefonsamtal med Philipp, som önskar gå till utrikesnämnden och framföra anmärkningar mot UD dels för den förvanskning av Kraemers vittnesmål, som gjordes vid attaché Abelins förhör med denne, och dels för att UD anförtrott v. Rosen att förhöra flyktingarna i Friedland ang Raoul och t.o.m. givit honom en svensk orden för besväret, oaktat Rosen, enl. vad som sedan visat sig i själva verket varit en f.d. nazist med ett helt annat namn (Garvinsky). I tidningarna i dag står det att Rosens chef den tyska flyktingministern Oberländer också är en f.d. nazist, som nu beskylls för att ha förövat massmord av judar under kriget i Lemberg.

Den 11 mars: Den 11 mars: Från Danielson har vi fått protokoll över det förhör som en kriminalassistent Nilsson i Malmö hållit med fru Beronius Den 3 mars. Detta protokoll avviker i hög grad från vad Philipp berättat om fru Beronius uppgifter till honom. Enligt det ganska virriga förhörsprotokollet berättade fru Beronius att hon fredagen den 19/2 träffat en god vän i Malmö, som sagt att han just hade varit på Sydsv. Dagbl. med en herr Wetschl, som varit bekant med en i Hamburg bosatt svåger och som sagt sig ha levat med Raoul i månader i Ryssland. Det skulle komma ut en jätteartikel om saken söndagen den 21. Fru B. hade fått träffa mannen på söndag, då hon åt lunch med honom. Följande dag fick hon intervjua honom och tog då upp en berättelse av ungefär samma innehåll som söndagens artikel. På tisdag kväll kom UD:s kommuniké om att hans uppgifter inte förtjänade tilltro, men trots detta reste hon och v. Wetschl på Veckojournalens bekostnad till Stockholm, eventuellt för att träffa Maj. De hade tagit in på hotell Dacker. Där hade v. Wetschl haft ett telefonsamtal med UD troligen med Leifland som sagt att varken han eller Maj ville träffa honom. Under samtalet hade v. Wetschl sagt: "Jaså har ni träffat honom och talat med honom?" och då blev han sagt som en ballong, som luften gått ur. På fru Bs fråga vem han talat med

hade han sagt att det var en man , som kunde bevisa att han suttit ~~ti~~
tillsammans med Raoul Wallenberg ,vilket fru Beronius inte trodde
på.Sedan hade det varit ett vansinnigt ringande till estniska och
ungerska flyktingkommittéer efter en man som heter Söjgever.När de
på torsdag kväll ^{skulle lämna} från hotellet för att återvända till Malmö körde en
bil fullastad med ryssar fram till hotellet .Det stod C.D. och C.G.
på plåtarna .Ryssarna gick ur framför hotellet och hämtade en dam , s
som kom ut med en mängd paket Wetschl bar sig då mycket underligt åt
Han drog sig bakåt in i en port och såg fullkomligt vild ut .Fru B.
tänkte "Är han tokig?" Var detta förklaringen ? Hon tog det hela för
ett teater spel Han kunde ryska och sa att sällskapet i bilen var rys-
sar och att han var rädd för ryssarna .Fru B. frågade portiern på
hotellet om damen med paketen och fick då veta ,att hon var en ryska,
som bott där ett par dar och som nu avhämtades. När de sedan kom till
Malmö kl.23,30 låg en dam på undersängen i fru Bs kupé som var
rysktalande ,men som W. efter en stunds ordväxling med henne på något
slaviskt språk påstod vara polska .Efter ankomsten till Malmö började
han klaga över att han var utan pengar , men avböjde ett erbjudande av
fru B. att låna av henne .Han tjatade om pengar under två dagar .Han
berättade att han i ryskt fångläger träffat sin blivande fru som var
av en fin familj från Mecklenburg och som väntade barn med en ryss.
Han hade då lovat att gifta sig med henne och ta sig an barnet,när dom
blev frigivna .Om han hade pengar skulle han fara till Bonn för att
träffa en kamrat från ett fångläger och sedan bevisa att han hade rätt.
Han var mycket rädd för att hans namn skulle komma ut .Inte ens Sydsven-
skan visste det .Han hade lämnat fru B. sitt fotografi men det var så
olikt så att hon kunde inte tro att det var samma person . Det skulle
vara taget för tio år sedan i ett fångläger .Han hade varit magrare då
Hon hade sagt på skämt att den verkliga Wetschl var död och att mannen
tagit hans namn och pass .Mannen hade då sagt att det var något väldigt
dumt.Fru B. tyckte att fotografiet likaväl kunde föreställa någon annan
Hon tyckte att det var egendomligt att han efter frigivningen inte kom-
mit till Ungern utan till Västtyskland .Han talte tyska med typisk Wien-
dialekt.Enl. vad Danielsson meddelat är v. Wetschls adress :

Rudolph von Wetschl,Langenhorn1,Ermlandsw.eg18.D.Hamburg.

Den 29 mars:22:Vi ha fått ett brev från en overretssagförer Kemp i Kö-
penhamn som i den danska tidningen Dagens Nyheder läst en artikel om

